

ΕΤΟΣ Α'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΡΙΘΜ. 19

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 12. ΠΡΟΗΛΗΡΩΤΑ ΚΑΘ' ΕΞΑΜΗΝΙΑΝ—Τιμή φύλλου λεπτ. 10

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, τῆ 18 Μαΐου 1875.

ΣΚΗΝΗΣ

Ὁ κ. Χατζῆ Πέτρος, κλωῶς ποιῶν, ἐξύρισε τοὺς κλητῆρας· ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν προτίθεται, ὡς ἠκούσαμεν, νὰ κόψῃ μετ' ὀλίγον τὰ γένηα πολλῶν ἐπισκόπων. Ἀφοῦ ἐγένετο ἡ καλὴ αὕτη ἀρχή, συνιστῶμεν καὶ εἰς τὸν κ. Λομβάρδον νὰ ζυρίσῃ τὸν μύστακα τῶν κ.κ. δικαστῶν καὶ δικηγόρων, ἀναλογιζόμενος ὅτι οὐδαμοῦ τοῦ πολιτισμένου κόσμου ἐπιτρέπονται τρίχες ἐπὶ τοῦ χεῖλους τῶν λειτουργῶν τῆς Θέμιδος, σκληρὸν δὲ καὶ βάρβαρον εἶναι νὰ ἐμπιστεύεται ἡ τιμὴ καὶ ἡ παρουσία τῶν πολιτῶν εἰς μουσταχοφόρους.

Προτρέπομεν τὴν Ἀστυνομίαν νὰ διατάξῃ τοὺς κομμάτῃας ὅσοι συντηροῦσιν ἐφημεριδογράφους ν' ἀγοράσωσιν αὐτοῖς φέμωτρον καὶ νὰ τοὺς ποτίζωσιν ἀφθόνως κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν κυνικῶν καυμάτων, διότι, ὡς θετικῶς ἐπληροφόρηθημεν, ὁ κ. συντάκτης τοῦ «Μέλ-λοντος» ἀπὸ ἑννέα ἤδη ἡμερῶν φοβεῖται τὸ ὕδωρ.

Πολλὰ ἠκούσαμεν παράπονα κατὰ τῆς Κυβερνήσεως

ὅτι μεταξὺ τῶν δεκατριῶν νέων νομαρχῶν ὑπάρχει καὶ εἰς Ἰνδικοπλεύστης, κατορθώσας ἐν διαστήματι δύο ἐτῶν τὸν περίπλου τῶν κομμάτων καὶ εἰς πάντα παρασχῶν τὴν ἀφοσίωσιν καὶ τὴν ἐφημερίδα του. Δεκατρεῖς εἶχε καὶ ὁ Ἰησοῦς μαθητὰς καὶ δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀποφύγῃ ἓνα Ἰούδαν· ἄδικον εἶναι ν' ἀπαιτῶμεν περισσότερον παρὰ τοῦ κ. Τρικούπη.

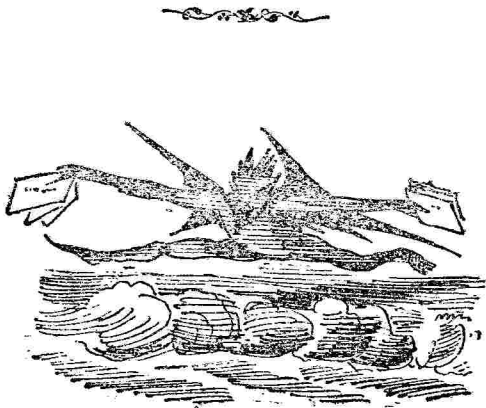
Ὅτε ὁ Θεοτοόμπης ἠσχολεῖτο πρὸ τινῶν ἐτῶν περὶ τὴν Θεολογίαν ὑπέκειτο καὶ τὸ ἐξῆς ψυχολογικὸν φαινόμενον· ὁσάκις ἀνεγίνωσκε ἀπολογητὴν τινὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ ἠσθάνετο τὰς θρησκευτικὰς αὐτοῦ πεποιθήσεις κλονουμένας, ὁσάκις πάλιν ἐλάμβανεν ἀνὰ χεῖρας Λουκιανόν τινὰ ἢ Βολταῖρον ἀπεστρέφετο τὴν ἀσέβειαν καὶ ἐγένετο καλὸς χριστιανός. Τοιοῦτόν τι συμβαίνει αὐτῷ καὶ εἰς τὴν πολιτικὴν· ἡ ἀνάγνωσις ἀντιπολιτευομένης ἐφημερίδος καθιστᾷ αὐτὸν ὑπουργικόν, καὶ ὑπουργικῆς ἀντιπολιτευόμενον. Τοῦτο ἔχοντες κατὰ νοῦν οἱ κκ. Ὑπουργοὶ καλῶς ἤθελον πράξει ἐμπιστευόμενοι τὴν ὑπεράσπισιν αὐτῶν εἰς μόνην τὴν εὐγλωττίαν τῶν ἀντιπάλων τῶν.

Κατὰ τὸν «Ἐσπερον» ὁ κ. Τρικούπης ὑπερέβη ἤδη κατὰ τὴν παρανομίαν καὶ τὴν θρασύτητα τὸν κ. Βούλγαρον. Εἰς προσεχῆς τι φύλλον τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος δὲν ἀπελπίζόμεθα ν' ἀναγνώσωμεν ὅτι ὑπερηκόντισε καὶ τὸν Πιτυοκάμπτην.

Ὅσάκις σπουδαῖόν τι γεγονός ἐκινήσῃ τὴν κοινὴν περιέργειαν ἀφθονοῦσιν αἱ διαδόσεις καὶ τὰ σχόλια. Πάντες κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς ἐκθέσεως ἐθαύμασαν ἐκεῖ τὸν ἐκ

Κερύρας ώραϊον ταῦρον, οὗ τὴν αἰφνιδίαν ἀπομάκρυνσιν ἀπέδωκαν, οἱ μὲν εἰς τὸ ὅτι ἐσκιάζετο τὸν κ. Λομβάρδον ὡς πρῶτον ἐρυθρὸν, οἱ δὲ εἰς τὸ ὅτι ἦτο τόσον ώραϊος (ὁ ταῦρος δηλ. καὶ ἔχει ὁ Λομβάρδος), ὥστε ἡ ἀστυνομία ἐφοβήθη δευτέραν τινα ἐκδοσιν τοῦ μύθου τῆς Πασιφαΐς· ἄλλοι πάλιν ἰσχυρίζονται ὅτι ἡ θεὰ τοῦ ζώου ἐλύπει τὴν καρδίαν ἑλληνοδίκου τινὸς φοβουμένου ταπεινωτικὰς συγκρίσεις πρὸς ἑαυτὸν· ἡ μαύρη ὅμως ἀλήθεια εἶναι ὅτι ὁ ταῦρος ἀπεπέμφθη διότι εἶχε τὸ ἐλάττωμα νὰ τρώγῃ.

ΘΕΟΤΟΓΜΗΣ.

Ἀξιότιμε κ. Συντάκτα,

Φοβούμενος μὴ παρεξηγήσητε τὴν κατωτέρω πρότασίν μου καὶ μὲ νομίσητε κοιλιόδουλον, προλαμβάνω νὰ σᾶς πληροφορήσω ὅτι δὲν ἐμπνέομαι ἀπὸ λαϊμαργίας ἀλλ' ἐκ πατριωτισμοῦ καὶ ἀγάπης πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἔσση δύναται νὰ ἔχη ὁμογενὲς φθᾶσας χθὲς ἐπίτηδες ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἵνα θαυμάσῃ τὴν ἔκθεσιν.

Καὶ περὶ μὲν τῆς καλλιτεχνίας δὲν λέγω τίποτε μὴ ὦν οὔτε Βισκόντης οὔτε Μελάς διὰ νὰ κρίνω περὶ γλυπτικῆς καὶ εἰκόνων· ἀφίνω πρὸς στιγμὴν κατὰ μέρος καὶ τὴν βιομηχανίαν καὶ τοῦτο μόνον παρατηρῶ. Ἐκᾶστη κατηγορία ἐκθεμάτων ἀποτείνεται πρὸ πάντων εἰς ὑφισταμένην τινα αἴσθησιν, τὰ καλλιτεχνήματα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς, τὰ ἄνθη εἰς τὴν ὄσφρησιν, τὰ μουσικὰ ἔργα εἰς τὴν ἀκοήν, τὰ ὑφάσματα εἰς τὴν ὄρασιν καὶ τὴν ἀφὴν καὶ οὕτω καθ' ἕξ. Κατὰ τὸν κανόνα τοῦτον νομίζω ὅτι καὶ αἱ σταφίδες τῆς Κορίνθου, τὰ σῦκα τῶν Καλαμῶν, τὰ ῥοσόλια καὶ οἱ οἶνοι τοῦ Κολέντη, τὰ ζαχαρικά καὶ τὰ λοιπὰ ἐδώδιμα ἀποτείνονται πρὸ πάντων εἰς τὴν γεῦσιν, ἄνευ τῆς ὁποίας ἐπίσης ἀδύνατον εἶναι νὰ ἐκτιμήσῃ τις τὴν ἀξίαν φαγωσίου ὡς ἄνευ ὀφθαλμῶν τὴν τοῦ Ῥαφαήλου ἢ τοῦ Καλυβωκά. Διὰ τοῦτο ἐν Εὐρώπῃ εἰς τὰς παγκοσμίους ἐκθέσεις ἕκαστον ἔθνος ἐκθέτον τρόφιμα, ἔχει καὶ μεγάλην τινα τράπεζαν καλουμένην buffet, ὅπου ἕκαστος ἐκθέτης προσφέρει εἰς τοὺς θεατὰς ἐπὶ δικαίᾳ ἀμοιβῇ, ὡς ὁ κ. Σαρίπολος, πινακίδια ἢ ποτήρια τῶν προϊόντων τοῦ τόπου του. Εἰς τὴν

τελευταίαν μάλιστα παρισινήν ἐκθεσιν φίλος μου τις λουκουματζῆς ἔκαμε τὴν τύχην του πωλῶν ἀντὶ δολοκλήρου φράγκου τέταρτα λουκουμίων.

Νομίζω λοιπὸν καλὸν νὰ εἰσαχθῇ καὶ ἐνταῦθα ἡ καλὴ αὕτη λογικὴ συνήθεια τῆς Εὐρώπης, διὰ νὰ μὴ κρίνωμεν περὶ ἐδώδιμων ὡς στραβοὶ περὶ χρωμάτων.

Πιστεύετε με, κ. Συντάκτα

Ταπεινὸν δούλόν σας

M. ΜΑΓΡΟΠΟΝΤΙΕΝ.

Ἀξιότιμε Κύριε Συντάκτα,

Ὁ κ. Μεσσηνέζης ὠνόμασε τάξιν τινα ἀνθρώπων Οἱ πολλοί. Μετ' αὐτῶν συνετάχθη, καὶ αὐτῶν τὰ δικαιώματα λέγει ὅτι ὑπερασπίζεται. Ἄλλ' ὁ κ. Ζαίμης φρονήσας τὴν δόξαν τοῦ ἀντιζήλου του ἔλαβεν ἑτέραν τάξιν ἀνθρώπων οὗς καὶ οὗτος ἐπωνόμασεν οἱ πολλοί. Ἐρωτῶμεν τίς τῶν δύο ἔχει τοὺς περισσοτέρους καὶ πόσους ἐν συνόλῳ, διότι ὡς μαθηθῶμεν, δὲν εἶνε ἀδύνατον καὶ τρίτος τις νὰ παρουσιασθῇ καὶ νὰ δώσῃ εἰς ἄλλην τάξιν ἀνθρώπων τὸ ἐπίθετον τοῦτο. Ἡμεῖς ὅμως παρακαλοῦμεν τὸν τρίτον αὐτὸν νὰ ὀνομάσῃ τὸ λεγόμενον κοπάδιόν του οἱ πλειονες καὶ τοῦτο εὐκόλως δύναται νὰ πράξῃ ἵνα ἀποστομώσῃ τοὺς δύο ἀρχηγούς τῶν πολλῶν.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΑΡΑΝΤΗΣ.

Ὁ ἀξιότιμος πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς κ. Γιαννόπουλος ἐξεκρέμασε καὶ ἔσχισε τὰ εἰς τὴν ἔκθεσιν σταλέντα φύλλα τοῦ «Ἀσμοδαίου», ἐπὶ προφάσει ὅτι περιεῖχον γελοιογραφίας. Ἡμεῖς δὲν ἀνθιστάμεθα κατὰ τῆς καταδίκης παρατηροῦμεν μόνον ὅτι ἂν ὁ ἐξοστρακισμὸς οὗτος τῶν γελοιογραφῶν ἦτο γενικὸς, ἔπρεπε νὰ ὑποστῶσι τὴν τύχην τοῦ «Ἀσμοδαίου» τὰ ἐννέα τοῦλάχιστον δέκατα τῶν ἀποσταλέντων καλλιτεχνημάτων.

